

Siis, kui Sirp puhkas

Andro Kööbi näitus „Grand Coullisse” Kunstihoone galeriis 18. VI –12. VII, /.../ .

Siis kui Sirp puhkas, täitusid Tallinna kunstigaleriid uute näitustega. Neist nelja vaatlen lähemalt lihtsalt seetõttu, et igauhte neist saatis tihe lisaväärtuste bukett, allusioonid maailmakultuuri erinevatesse ajastutesse ja meie lähiminevikku.

Andro Kööbi „Grand Coullisse” haaras esmavaatlusel maaliliselt perfektse estetismiga. Mitmete ajastute kaunid aksessuaarid, katoliikliku absolutismi väimsuses loodud, sadade anonüümsete käte poolt korras hoitud baroksed aiad ja ehitised hurmavad tänagi oma teatraalsusega paljude meeli, ent on muutunud turistiatraktsiooniks näiteks Loire'i oru losside marsruudil. Versailles' barokkpargi territoorium aiva väheneb ja Kadrioru pargis on mustrilised lilleparterid nauditavad enamasti vaid lossi tagaaias. Ometi on see ajastu midagi, mida turistidena ihaleme. Koondunud võimutäiusega paratamatult seotud ebaõiglus jättis enamiku „suure” ajastu inimkonnast küll kahjuks ilma ka kõige elementaarsemast. Ent Andro Kööp ei ole unustanud ajaloo julmust ega ilu. Vahe disainerimõistus on lahanud „suuri kulisse” kui inimihaluste dekoratsioone. Maalitud rastrid mitte ainult ei mõju nihet tekitavalt, vaid ka ülimalt elegantselt, maalidel on kaasas erutavaid aksessuaare. Pastoossesse paabusinisesse värvikihti on puistatud briljandilihvis tehnilised kivid. Mõelgem siinkohal kitsaste baroksete kaelfassaadidega Amsterdami kalliskivitänaval oma lauakese taga küürutavale juudi juveliirile. Ta on hirmust ja erutusest kaotanud teadvuse suurekaraadilise teemanti saagimise järel ning rõõmustab ärgates perfektselt tehtud töö üle. Ees ootab kuid veatult lihvitud briljandi valmimiseni. Ent täna oskab ehedat briljanti tööstuslikult toodetud tsitriinist eristada vaid mõni silmapaar. Andro Kööp on seepeale tulistanud püstolist mõned lasud tihkesse materjali. Perfektsed lasujäljed toovad esile materjali vastupanu. Inimese käsi tunnetab alusraamile veetud tekstiili vastupanu pintsliga värvi kandes. Usun, et kunstnik naudib mõlemat materjalitunnetust. Kunstnik ja mingilgi moel haritud vaataja on koos teadlikud barokse maailma ja kõige teravmeelsemate inimlike mõttekonstruktsioonide saatusest võimule ja omakasule orienteeritud reaalsuses. See teebki näituse nii nauditavaks ja elitaarseks. Küllastajad lahkuvad kulisside vahelt rahulolevalt ja kujutlevad end kuldsete mesilastega üle külvatud kuningamantleis.